

1. האם נגזרים נמשכים זה לזה?

— לא. הגיעה העת להרוס את האגדה העממית הזאת. אמנם, במבט שטחי יכול הדבר להראות כן, אולם כשהמדובר בסיפוק הדרישות היסודיות של חיי הנשואין — אין ספק שהדמיון בין בני הזוג חשוב יותר. זיווג מוצלח הוא זה הטומן בחובו התאמה בערכים, אידאלים, דת, התעניינות, מוצא חברתי וכלכלי אחיד, אינטליגנציה כללית, גישה מתואמת לענייני מין ושאיפה שווה לילדים. אין פרושו של דבר שבעל ואשה חייבים להיות דומים זה לזה כשתי ספות מיב. הטמפרמנט אינו חייב להיות שווה, כי שהמדובר בבני אדם העשויים לבנות חיים משותפים.

2. מה מידת השיבות היופי ה-

חינוכי בבחירת בן-זוג?

— פחות חשוב מכפי שאתה עשוי להעלות בדעתך. הנסיון הוכיח שיופי חינוכי הריהו סחורה עוברת לסוחר בעסקי בילוי, אך לא לצורך נשואין. 39 אחוז מבין הגברים ו-73 אחוז מבין הנשים מוכנים להינשא למי ש"לחלוטין אינו יפהתואר". הדגש מושם בראש ובראשונה על שורה ארוכה של דרישות, בדבר מהימנות, יציבות רגשית, מזג נעים, אהבה, בריאות ושאיפה לבית ולילדים. 98 אחוז מבין הגברים אינם מוכנים בשום פנים ואופן לשאת נערה בעלת אישיות לקויה ולו גם תהיה משופעת ביופי.

3. האם רבים המאומנים כאהבה

ממבט ראשון?

— כן, ומספרם מפתיע בגודלו. הגברים עולים בענין זה על הנשים: 39 אחוז גברים לעומת 34 אחוז נשים. רוב המומחים מאמינים כי הניצוץ הראשון אינו אהבה של ממש אלא אהבה, שיכולה לאחר מכן להבשיל לאהבה, בשל כך ניתנים אנו לשכנוע כי היתה זו אהבה ממבט ראשון.

4. מהי השפעת הגיל על הצלחת

הנשואין?

האיפי חשוב בהרבה יותר מהגיל. אמנם, הבדלי גיל קיצוניים בין בעל לאשה הם מסוכנים, אם כי מחקרים הוכיחו כי הבדל בעשר שנים אינו גדול מדי, ואחרים הראו כי האשה עשויה להיות גדולה בשנים מבעלה. אולם המסכמות העלו גישות אחרות: הגיל הממוצע לנשואין עומד כיום על 23,5 שנה לגבר ו-20 שנה לנשים. האמריקאים מתחתנים בגיל צעיר יותר מכל בני המערב, לעתים קרובות — בגיל צעיר מדי. כל ההתאמות (כגון: מין, מחותנים, ידידים, כסף) נמשכות זמן רב יותר בנשואין של צעירים. אחוז הגרושין בין אלה המתחתנים בגיל שלטמה מעשרים הוא גבוה פי שלושה מאשר בין אלה המתחתנים בשנות העשרים המאוחרות, וגבוה פי ששה בהשוואה לאלה המתחתנים בגיל שלמעלה מ-30.

5. האם רוב הנשואים מאושרים?

— כן, מידת הפרסומת הניתנת לגירושין מקנה לנו תמונה מסולפת. מחקרים שונים הראו ש-58%—62 אחוז מבין הזוגות הנשואים חושבים עצמם מאושרים או מאושרים מאד. יתר-על-כן, אחרי ממוצע של עשר שנות נשואין הודיעו 83 אחוז של הבעלים ו-86 אחוז של הנשים שהיו מוכנים לבחור בחדש אחותו בן או בת-זוג.

הגברים לפני גיל 20 ואצל הנשים אחרי 30 שנה. יחסי מין תקינים תלויים בהכרת דרישות הוולת וההרמוניה השלמה של הזוג.

9. מה מפר את ההתאמה המינית

בנשואין?

— ידיעות מועטות: חוסר חינוך מיני, פוזיות וחוסר ביטויי-חיבה מצד הבעל, רגשי פחד וסלידה שהשתרשו בילדות, נסיונות לא מוצלחים לפני הנשואין וכן הדעה המוטעית כי התאמה מינית שלמה "באה מאליה" ואינה דורשת זמן, מאמץ, סבלנות והבנה. מחקרים הראו כי אין קשר בין הצלחה בנשואין לבין נסיון מיני לפני הנשואין. בקרב אנשים צעירים עשוי נסיון שלפני הנשואין להפריע לעתים להתאמה מאוחרת יותר בגלל היווצרות מתיחות ודאגנות. יתר-על-כן — הדבר החשוב באמת הריהו היחס האישי בין בעל לאשה, המתפתח בבטחון הנוצר על ידי הנשואין עצמם ולא כתוצאה מהתאמה מינית למישהו אחר.

10. מה השפעת הכסף על

הנשואין?

הכסף הוא אחת הסיבות הנושפות ביותר בתלי הנשואין, אולם רק לעתים רחוקות הריהו סיבה רצינית ביותר. הכסף אינו "שורש כל דע", אולם לעתים קרובות הוא משמש כנקודת-מוצא לחיכוכים אחרים עמוקים יותר. בדרך-כלל חשובה יציבות ההכנסות לאין ערוך יותר מסכומן. גברים בעלי משרות קבועות למשל, סיכוייהם לחיי נשואין מאושרים גדולים יותר משל אלה הנמצאים בנסיעות ושכירים לעת מצוא. חשיבותה של האשה בתחום הכספי שווה כיום לחלוטין לזו של הגבר. מאחר שהנשים עוסקות ב-80 אחוז של הקניות ממליצים המומחים בפני הבחורות, ככפני הבחורים, ללמוד ולחקור בעיות כלכלה בבית הספר ובגימנסיה ומצוי עם לזוג לעצב שיטת משלם לנהל כס' מיב במצב שאיש מבין השנים אינו בעל הדעה היחיד.

מה אתה יודע על הנשואין?

הרוש זמן רב לרכישת ההתאמה בין בני-זוג, מריבות על רקע כספי הן כולות נמנעות, ההצלחה בנשואין נובעת מהרמוניה יסודית במזוא מערכת היחסים — קובע ד"ר רוברט גודדנמן. המומחה לבעיות נשואין.

6. מה הם המכשולים להתאמה

בחיי נשואין?

רכישת ההתאמה המינית דורשת זמן רב יותר מכל התאמה אחרת. רק מחצית מבין בעלי דעה זו הביעו שביעות רצונם בחיי המין למן הרגע הראשון. הקושי השני בדוגה הוא באיזון התקציב המשפחתי. לאחר מכן באים: ההסכמה לפעילות ציבורית, יחסים עם מחותנים, התעניינות בדת וידידים. ברם, ישנו מכשול אחד שבכוחו להבא להתנגשות רצינית והוא: מרות-נפש. הנשים הזוכות בחיי הנשואין האומללים ביותר הן אלה המתוחות, המצוברחות, המהירות להתרגו, התיקפניות, והחמדניות המתקנאות בגורל שכניהן.

7. האם המריבות בין בעל לאשה

בלתי-נמנעות?

— כמוכן. הצפייה לזכות תמיד אך במתי קות ובהצלחה מטילה מעמסה כבדה מנשוא על חיי הנשואין. מריבות המורצות מדי פעם בפעם — הריהו, למעשה, תופעה בריאה, כי מזל ומכובדים כספיים.

11. האם לרוב הזוגות יש צרות

עם מחותנים?

רוב הזוגות הנשואים אמרים שכן. יש הן מצפם לכך כבר מלכתחילה, אי נשתמשים בגורם זה כשעתי לעזאזל. אלפים מבין המ שת אלפים זוגות שנשאלו השמיצו תלונות על מחותנים. 2 תלונות הן נפיצות כי תר: "התערבות" ו"השתלטות". המושמצות ביותר הן המחוחותנות. כיום מוצאים המומחים לעתים רחוקות בל בד "בעיית מחותנים" שאינה ניתנת לפתרון. בדרך כלל מציעים ששני הזוגות לא ידורו בכפיפה אחת, במידת האפשר, ומאמינים שיהססו משיעו רצון ניתנים להשגה באמ צעות ש חות אוביקטיביות והתחשבות הדדית.

12. מה השפעת הידדים על

הנשואין?

זוגות הרוצים ומחבבים ילדים הם מאושרים הרבה יותר מאלה שאינם רוצים בכך. אנשים שאינם רוצים בילדים סיכוייהם בחיי הנשואין קלושים ביותר. אלה שהביאו לער לם ילדים מבלי שרצו בהם — סיכוייהם קלושים עוד יותר. כ-60 אחוז מבין הזוגות המתגרשים הינם חסרי ילדים. למרות זאת, אין המומחים מיעצים להוליד ילדים כאמצעי לתיקון חיי נשואין רופפים.

האפשר לקבל את לוח-הנסיעות של הרכבת?

אגב, שמוליק, תזכיר לי מחר בבוקר לספר לך מה עשיתי ב-500 הל"י שחסכנו בשביל השיכון!

האם יש לאמא שלך הרבה מה לומר, 'קירתי'?